

XXI.

Erectio Seminarii Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia in Civitate Tornacensi pro Missionibus in Germania, & Belgio exercendis.

Ex Regest. in Secr. Breve.

CLEMENS PAPA VIII

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex circa Domini Gregis curam sibi divinitus commissam sic invigilare debet, ut qui omnia ad ipsius Gregis universi salutem pertinentia per se ipsum, & Venerabiles Fratres Episcopos in partes sua sollicitudinis vocatos, gerere non valet, bonos ad Operarios, Religiosos nimirum viros adhibeat, utque in operibus non deficiant, Seminarium quaedam, unde, quasi nova germina, novi quotidie Operarii in decedentium locum succedant, defessisque opem ferant, instituat.

Exordium.

§.1. Quod quidem Nos ad tantae sollicitudinis fastidium evocati, quantum cum Domino poterimus, exequi, & Provincia Belgicis, & Germanicis, in quibus hoc potissimum tempore similium operariorum ministerio ad reparandam, & restituendam ibidem collabentem Catholicam fidem, & Religionem maxime opus esse, non sine animi nostri dolore reminiscimur, simile ali-quod subsidium quamprimum afferre cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate plenitudine, in Domo, seu Conventu Fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Civitatis Tornacens. Provinciae Sancti Andreae nuncupat., quae convicinis Provinciis maxime commoda existit, unum Seminarium pro Fratribus earundem Provinciae, & Ordinis, auctoritate Apostolica, tenore praesentium perpetuo erigimus, & instituímus.

Collegium de quo in rubrica citatur.

§.2. Et ad hoc eundem Conventum a jurisdictione, & superioritate Ministrum Provincialis Provinciae S. Andreae eximimus, & liberamus, Nobisque, & Apostolicae Sedis, nec non Protectori, ac Ministro Generali ejusdem Ordinis, immediate subijcimus, & supponimus.

A Superioritate Provincialis Provinciae S. Andreae eximitur.

§.3. In eo vero Conventu, seu Seminario Religiosos Ordinis praefati ex quibusvis Conventibus, etiam utriusque Provinciae, scilicet inferioris Germaniae, & Flandriae, qui vigesimum quintum suae aetatis annum attigerint, & ad sacrarum literarum studia proclives, & idonei, ac in his, & philosophia praesertim non omnino rudes fuerint, sed aliquos progressus fecerint, ac vitae, morumque honestate praediti sint, uno, vel duobus, aut tribus annis, prout Superiores ejusdem Seminarium magis expedire judicaverint, institui, & alii posse, ut exinde ad salutem Infidelium procurandam aptiores evadant, decernimus, & statuímus.

Qualitates Religiosorum in eo admitterentur.

§.4. Praecipientes in virtute sanctae Obedientiae Ministris Provincialibus, & Guar-

Praecipitur Provincialibus, ut aptiores seleantur.

Et se in quolibet Tribunali esse declarandum.

Obstantibus prioribus.

Disce vero Ecclesiam onerata per Inquisitionem adimpleri vult.

Dat. die 9. Junii 1592. An.I.

fectus fortiri, & obtinere, neque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus per quascumque regulas, vel Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariae Apostolicae regulas, etiam per Nos, & Successores nostros, etiam motu, scientia, ac potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac sub quibuscumque tenoribus, & formis, nec non cum quibusvis clausulis pro tempore, etiam in crastinum assumptionis ad summum Apostolatus apicem quorumcumque Successorum nostrorum factis, & concessis, comprehendere, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa revocari, vel limitari, aut suspendi, vel eis derogari contigerit, toties in pristinum statum, etiam sub data posteriori, etiam adversus Cancellariae Apostolicae regulas hujusmodi restitutas, & plenarie reintegratas, ac de novo concessas, & revalidatas esse, & censeri.

§.5. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolice Auditoris ubique judicari, & definiti debere, nec non irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus prioribus voluntate nostra praedicta, & Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones perpetuas, nisi in casibus a jure permittis fieri prohibentis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui super provisionibus sibi faciendis, de hujusmodi, vel aliis Beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus speciales, vel generales dictae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetrarint, etiam si per eas ad inhibitionem, & Decretum, aut alias quomodolibet sit processum: quas quidem literas, & processus habitos per eandem, & inde sequuta quaecumque, ad dictam Ecclesiam volumus non extendi: sed nullum per hoc eis, quoad assignationem Beneficiorum aliorum, praedictum generari, & quibuslibet aliis privilegiis, indulgentiis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenoribus existant, per quae, praesentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis.

§.7. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem hujusmodi, dicta Ecclesia debitis non fraudetur obsequiis, sed ejus congrue supportentur onera consueta.

Nulli ergo &c.
Datum Romae in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicae millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, quinto Idus Junii, Pontificatus nostri Anno I.

XXII.

Suppressio Monasterii Monialium S. Salvatoris Ordinis S. Benedicti Massilien., cum erectione Collegii, & unione trium Prioratuum ab eodem Monasterio dependentium, cujus Collegii regimen Abbati S. Victoris ejusdem Ordinis committitur.

Ex Regest. in Secr. Breve.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Caerula curam Pastoralis officii Nobis de super, meritis licet imparibus, commissi, quantum Nobis ex alto permittitur, invigilantes, ad ea, per quae Sacrarum Reliquiarum conservacioni, ac juventutis instructio, & optimarum disciplinarum, propagationi consulitur, scandalisque, & periculis ex bellica calamitate contingentibus obviam, libenter annuimus, & ut praemissa facilius optatum sortiantur effectum, nonnumquam Monasteriorum, & aliorum Regularium locorum, praesentium Sanctimonialium debita clausura carentium, statum alteramus, & commutamus, ac alias ejusdem officii partes desuper interponimus, prout locorum, & personarum conditionibus, & qualitatibus diligenter pensatis, conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Proemium.

§.1. Sane pro parte dilectorum filiorum Conventus Monasterii S. Victoris extra Muros Civitatis Massilien., Ordinis S. Benedicti, ac Communitatis, & Hominum dictae Civitatis Nobis nuper exhibita petitio continebat, quod, cum dictum Monasterium extra Muros hujusmodi, ut praesertur, positum, & ad celeberrimum Portum Maris Mediterranei constructum, hostilibus incurSIONibus, & depraedationibus in his turbulentis, & albis bellorum temporibus, ita subiaceat, ut etiam de mense Novembris novissime praeteriti, a quibusdam militibus vi occupatum, ac pro majori parte depraedatum fuerit, unde maximum imminerebat, & adhuc imminet periculum, ne quamplures venerandae Reliquiae inde auferantur, ac non solum expediat eidem Monasterio locum aliquem in praedicta Civitate habere, in quem hujusmodi periculosos temporibus, & quoties opus fuerit, Sacrae hujusmodi Reliquiae transportari, & tuto conservari valeant, sed & ipsi Civitati, ut in ea unum Collegium, ad juventutis eruditionem, erigatur: propterea in Monasterio Monialium S. Salvatoris Massilien., dicti Ordinis, in quo quatuor tantum Moniales Professae, & duae Novitiae, sine clausura, de praesenti degunt, nomen, & titulus Monasterii perpetuo supprimerentur, ac ibidem

Monasterium S. Victoris in Civitate Massilien. incurSIONibus expositum.

Monasterium autem Monialium S. Salvatoris sine clausura erat.

dianis in eisdem Provinciis existentibus, ut hujusmodi Religiosos ex eorum Conventibus, & Provinciis ad haec aptiores deligant, & ad dictum Seminarium, & Conventum, ibi erudiendos, transmittant, atque inibi instrui, & exerceri permittant, & faciant, & ad hunc effectum, literas, ut vocant, obedientiales concedant.

Qui postea ad suas Provincias revertantur.

§.5. Postquam autem bene instructi, & exercitati fuerint, in suam quemque Provinciam, & Domum, ut in illis fructuosum, & Deo gratum ministerium ad Divini Nominis laudem, & Populorum salutem, Catholicaeque fidei propagationem exhibeant, remitti, & reverti curent, nisi forte ob eximia charitatis fervorem magis arduum opus aggredi voluerint, quo casu ad illud sanctum opus ab illo, vel illis, quem, vel quos ejusdem Ordinis Protector deputaverit, mitti volumus.

Recusantibus Provincialibus Obedientiales eis tradere, eas concedendi Superioribus ejusdem Seminarium facultas datur.

§.6. Si autem Provinciales, Ministri, & Superiores Conventuum hujusmodi, obedientiales hujusmodi literas concedere renuerint, illas concedendi Superioribus ejusdem Seminarium facultatem tribuimus.

Octo Laici ad Seminarium servitium seligendi.

§.7. Insuper quia pro servitio ejusdem Seminarium necessarii erunt aliquot fratres Laici Conversi, volumus, & concedimus, ut ex Provinciis praedictis aliquot Fratres hujusmodi Laici, non tamen ultra octo in dictum Seminarium transire, & ibidem, si per Superiores idonei, & apti judicati fuerint, recipi, & morari possint.

Commissio Tornacens. Episcopo praedicta exequenda.

§.8. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Tornacens. per praesentes committimus, & mandamus, ut praesentes literas, & in eis contenta quaecumque ad effectum deduci, auctoritate nostra curet, & faciat: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§.9. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Provincialibus, Synodalibus, & universalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac dicti Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, privilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis quibusvis Superioribus, & personis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§.10. Volumus autem, ut Provinciales dictarum Provinciae praesentium literarum transumpta in eorum Provinciis, & Conventibus infra quindecim dies, postquam ad eorum notitiam devenerint, publicari faciant, utque eisdem transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo ipsius Episcopi Tornacens., vel alterius personae in dignitate Ecclesiasticae constitutae, munitis, eadem fides, quae ipsis praesentibus, adhibeatur.

Dat. die 16. Junii 1592. An.I.

Datum Romae in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris, die decima sexta Junii Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

1592.

Collegium pro juvenibus instituendis ibidem erigatur.

dem unum Collegium, in quo juvenus, hujusmodi literarum studiis vacare possit, erigeretur, & institueretur, illudque sic erigatur, & institutum ex nunc, & S. Michaelis de Affuello, ac Sanctorum Perpetuae, & Felicitatis de Articella Aquen., in Provincia Provincie, nec non ejusdem S. Michaelis de Grimaldo Foroliviensis Diocesis, dicti Ordinis Prioratus ab eodem Monasterio S. Victoris dependentes, ac cura, nisi per Vicarios perpetuos exerceri solita, & Conventu carentes, etiam ex nunc, si vacent, vel cum primum vacaverint, Mense Conventuali ejusdem Monasterii S. Victoris, perpetuo uterentur, aliaque infra scripta fierent, ex hoc profecto, cum de opportuno loco ad Reliquiarum hujusmodi, in periculosis temporibus, conservationem provideretur, tum bonarum artium, & literarum propagationi, ac juvenutis eruditioni maxime confuleretur, ipsiusque Conventus onera, tam in erectione, & fabrica dicti Collegii, quam illius, ac Magistrorum, & Lectorum ibidem pro tempore introducendorum mantentione necessaria, facilius supportari valerent.

Communitatis Massilien- sis ad id preces.

§.2. Quare pro parte Conventus, ac Communitatis, & hominum predictorum asserentium, Monasterii S. Salvatoris centum, & sexaginta, singularum vero Prioratum predictarum, & illis forsitan annexorum viginti quatuor ducatorum auri de Camera fructus, redditus, & proventus, secundum communem estimationem, valore annuum non excedere, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus premissis, & aliis infra scriptis annuere, & alias desuper opportune providere, de benignitate Apostolica, dignaremur.

Clemens titulum Dignitatis Abbatis in Monasterio S. Salvatoris sup- primis.

§.3. Nos igitur, qui dudum inter alia volumus, quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimitere verum annuum valorem, secundum estimationem predictam, etiam beneficii, cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, & semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, singulares personas Conventus, ac Communitatis, & hominum predictorum a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet immodata existunt, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, in predicto Monasterio S. Salvatoris ex nunc nomen, & titulum Monasterii S. Salvatoris, ac statum, & essentiam dignitatis Abbatialis, & Conventus Monasterii, Apostolica auctoritate, tenore presentium, perpetuo suppressimus, & extinguimus.

Moniales ad aliud Monasterium per Ordinarium referri mandata reddidimus.

§.4. Nec non dictis Monialibus, etiam invitatis, ad aliud Monasterium Monialium dictae Civitatis, ejusdem, vel alterius Ordinis per loci Ordinarium translatis, quibus Conventus Monasterii S. Victoris hu-

jusmodi, earum vita durante, portionem per quamlibet ipsarum hactenus percipi solitam pro illarum victu, & vestitu, quantumdiu vixerint, persolvere, ipsa vero Moniales inibi recipi, & admitti, & quatenus Monasterium hujusmodi, ad quod transferrentur, alterius Ordinis fuerit, se in illius habitu, & institutis regularibus conformare debeant.

§.5. In Monasterio suppresso hujusmodi, illiusque aedibus, aedificiis, & pertinentiis adjacentibus, unum Collegium per Abbatem, & Conventum dicti Monasterii Sancti Victoris regendum, & gubernandum, cum onere ibidem tres Magistros, seu Lectores, qui pueros in artium liberalium, & decretorum, ac Theologiae studiis instruant, & exercent, manutenendi, auctoritate, & tenore predictis, etiam perpetuo erigimus, & instituimus.

§.6. Ipsumque Collegium sic erectum, & institutum, cum dicti suppressi Monasterii S. Salvatoris aedificiis, hortis, hortaliis, & dependentiis, adjacentibus, nec non censibus, directis dominiis, actionibus, presentationibus, nominationibus, annexis, juribus, obventionibus, emolumentis, pertinentiis, & bonis quibuscumque etiam ex nunc, nec non Prioratus predicti, cum primum per cessum, vel decessum, seu quamvis aliam dimissionem illorum ad praesens obtinentium, aut alias vacaverint, mense conventuali Monasterii S. Victoris hujusmodi, eisdem auctoritate, & tenore similiter, perpetuo unimus, annectimus, & incorporamus ita quod liceat predicto Conventui illorum omnium corporalem, realem, & actualem possessionem per se, vel alium, seu alios eorum, & dictae mensae conventuales nominibus, propria auctoritate libere apprehendere, & pariter perpetuo retinere, nec non fructus, redditus, proventus, jura, obventiones, emolumenta, pertinentias, & bona, ac alia supradicta in ipsius Collegii, illiusque Magistrorum, & aliarum personarum inibi pro tempore degentium usus, utilitatem, & necessitates convertere.

§.7. Nec non ipsius Monasterii S. Victoris Reliquias, ac jocalia, ornamenta, & paramenta, quando, & quoties evidens periculum, aut necessitas ita postulaverit, in dicti suppressi Monasterii S. Salvatoris Ecclesiam transferre, ac ibidem recondere, & conservare.

§.8. Nec non, tam Ecclesiae, quam Prioratibus predictis per aliquot Presbyteros seculares, ab eodem Ordinario approbandos, vel de Superiorum suorum licentia per predicti, vel cujusvis alterius Ordinis Regulares, ad eorum nutum ponendos, & amovendos, in divinis deserviri facere, predicti Ordinarii, vel cujusvis alterius licentia desuper minime requisita.

§.9. Decernentes praesentes literas, etiam ex eo, quod interesse habentes, seu pretendentes ad haec vocati, & causa, vel causa, propter quam, seu quas praemissa emanarunt, etiam coram eodem Ordinario,

Monasterii S. Victoris fundandas.

Collegium in suppresso Monasterio erigitur ab Abbate S. Victoris regendum.

Dictum Collegium, & Prioratus de Affuello, de Articella, & de Grimaldo Monasterio S. Victoris unit.

Illuc Reliquias, & Jocalia Monasterii S. Victoris imminente aliquo periculo transferri jubet.

Prioratibus unitis per Presbyteros ab Abbate eligendos inferri praecipit.

Presentium literarum firmatas.

rio, etiam tamquam a Sede Apostolica delegato, aut alias quomodolibet examinata, & justificata non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, impugnari, revocari, suspendi, restringi, limitari, modificari, aut eis in aliquo derogari non posse: Et nihilominus sub quibusvis illarum, aut similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, restrictionibus, modificationibus, derogationibus, vel aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Successores nostros Romanos Pontifices, pro tempore existentes, aut Sedem predictam, pro tempore quomodolibet factis, & etiam per quemlibet Romanum Pontificem Successorem nostrum in crastinum suae ad summi Apostolatus apicem assumptionis, aut alias quomodocumque fieri solitis, ac etiam pro tempore faciendis, nullatenus unquam comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illae emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, ac de novo concessas, ac etiam ex hunc suum plenarium, & integrum effectum sortitas esse, & censeri: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, eorumque Locatenentes, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, eorumque Vice-Legatos, judicari, & definiri debere, nec non irritum, & inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.10. Quocirca dilectis filiis Praeposito, & Sacristae Majoris, ac Decano secularis, & Collegiatae B. Mariae de Accolis Ecclesiarum Massilien., per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios, praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Conventus, & Communitatis, ac hominum predictorum, vel alicujus eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant, auctoritate nostra praesentes literas, & in eis contenta hujusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, observari, ipsisque Conventum, & Communitatem, & homines illis pacifice frui, & gaudere, non permittentibus illos desuper per quoscumque contra earumdem presentium tenorem, quomodolibet indebite molestari, contradicere quoslibet, & rebelles per censuras, & penas ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, nec non legitime super his habendis, servatis processibus, censuras, & penas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contraria tollit.

§.11. Non obstantibus predicta voluntate nostra priori, nec non Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones per-

petuas, nisi in casibus a jure permissis fieri prohibentis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Monasteriorum, & Ordinis predictorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis eisdem Monasteriis, eorumque Conventibus, Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, & in specie, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: quibus omnibus, etiam si alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita, observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter, & plene expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter, & expresse derogamus, contrariis quibuscumque.

Aut si aliqui super Prioratibus hujusmodi speciales, vel alii beneficiis ecclesiasticis in illis partibus generales dictae Sedis, vel Legatorum ejus literas impetraverint, etiam si per eas ad inhibitionem, reservationem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum: quas quidem literas, & processus habitos per eandem, ac inde sequuta quaecumque, ad dictos Prioratus volumus non extendi, sed nullum per hoc eis, quoad assequationem Prioratum, vel Beneficiorum aliorum, praedictorum generari, seu, si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede Indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem, & quibuslibet aliis privilegiis, Indulgentiis, & Literis Apostolicis specialibus, vel generalibus, quorumcumque tenoribus existant, per quae non expressa, vel totaliter non inserta, effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis.

Prioratum onera adimplenda.

§.12. Volumus autem, quod propter unionem, annexionem, & incorporationem predictas, Collegium, ac Prioratus hujusmodi debitis non fraudentur obsequiis, sed eorum congrue supportentur onera con-

Fides transcriptorum.

§.13. Quodque earumdem presentium transumptis etiam impressis, ac sigillo alicujus personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, &c.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum absolutionis, suspensionis, &c.

Datum Romae in Monte Quirinali Anno Incarnationis Dominicae millesimo, quingentesimo, nonagesimo secundo, quarto decimo Kalendas Julii, Pontificatus nostri Anno I.

XXIII.

Hortatio Pastoralis ad Alumnos Seminariorum Sedis Apostolicae, & alios, ut in studiorum cursu, Catholicae fidei, omniumque virtutum generis progressu, perseverent, & in dies magis ferventiusque intendant.

CLEMENS PAPA VIII.

Dilectis Filiis Rectoribus, Praefectis, & Alumnis Seminariorum nostrorum, & Sedis Apostolicae, atque quibuscumque aliis, qui Catholicorum Regum, Principum, Episcoporum, aut aliorum opera, ac liberalitate, ad Christianam Religionem informantur, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Via Pastoris quartatio.

EA semper fuit Sedis Apostolicae, pro salutis animarum cura, in omnes universi Terrarum Orbis homines charitas, ut illos, licet longissimis locorum intervallis distentos, ac vitae etiam ratione, & sermonis genere inter se maxime differentes, equalibus tamen paterni amoris sui officiis ad Catholicam Religionis cultum alliciendos, & sibi adjuvandos, perpetuo existimaverit. Id cum permulta Romanorum Pontificum Praedecessorum nostrorum de Catholica Ecclesia benemerendi studia, & praegloria rerum ab eisdem geilarum monumenta declarant, tum pleraque adolescentium natura, & ingenio praesentium, recenti memoria ad Religionis, & bonarum artium cultum pie, liberaliterque instituta Seminaria clarissime ostendunt. Quibus quidem Seminariis stabilitatis jam, & firmatis, ipsi etiam pro Pastoralis nostri munere, quantum cum Domino possumus, fovere cupientes, ut qui in illis exercentur, eo magis Catholicae Religionis propagandae desiderio accendantur, quo clarior est crescentium quotidie in eos nostrorum, & Sedis Apostolicae beneficiorum magnitudo. Idcirco inter alia, quae gravissimum Apostolicae servitutis onus, divina disponente clementia, tenuitati nostrae, nuper impositum a nobis exigit, nostri etiam muneris hoc tempore esse duximas, ut ad vos Sedis Apostolicae Alumnos scriberemus.

Hortatio de qua in rubric.

§. 1. Quo circa, cum Seminariorum erectio, & omnis, quae in ipsis adolescentibus pie sapienterque instituendis, cura haecenus suscepta est, & adhuc suscipitur, eo praesertim spectet, ut Sedis Apostolicae regendarum animarum munus, sociatis sibi multorum studiis, atque laboribus, facilius exequatur; Propterea vos omnes, & singulos paterne monemus, ac in Domino hortamur, ut facta in primis omnium vestrarum cogitationum summa, animam statim, ad ea-

consilia traducatis, quae Nationum vestrarum bene, & catholice vivendi rationes, ob haereseum pravitatem gravissimis antea difficultatibus implicatas, haecenus vobis expeditas reddiderunt. Hisce enim propofitis, diligenterque vobiscum consideratis, illud etiam, quod est proximum, facillime intelligetis, nihil videlicet majori studio nos, & Sedem Apostolicam a vobis expectare, quam, ut iactis firmissimis ejusdem Catholicae fidei, pietatis, & doctrinae fundamentis, omnique studiorum cursu plane absoluto, tales vos praebatis, ut quantum ipsi, & Sedes Apostolica de uniuscujusque vestrum salute laboramus, tantum etiam vos de vestra, & eorum, qui vestrae fidei committentur, salute laboretis; Quod tum pro singulari vestra in Romanam Ecclesiam fide, & in nos observantia, tum pro beneficii, quo cumulati estis magnitudine, & muneris vobis juncti administratione vos omnino praesturos esse, confidimus. Neque enim in eo dumtaxat tota officii vestri ratio consistit, ut ipsi in propria bene vivendi disciplina constanter perseveratis, sed illud praeterea a vobis optimo jure exigitur, ut singuli privatos, tum in studiis, tum in omni virtutum genere progressus, ad publicam eorum, quibus profuturi estis, utilitatem, ac salutem, etiam si maximi propterea cruciatus subeundi, ac certissima ipsiusmet vite pericula subitenda sint, libenti pioque animo (quod etate nostra plerique collega vestri, ad divini nominis gloriam pie, ac fortiter fecerunt) studiose conferatis. In primis vero omni studio danda est vobis opera, maximeque curandum, ne humani generis adversario insigante, detestandam paucorum quorundam perfidiam, projectamque impudentiam, ullo unquam tempore imitandam statuatis, qui obliti promissorum, ac violata fide, qua se, atque operam suam Deo, ac Romanae Ecclesiae addixerant, ad miserimas voluptatum illecebras, & ad saecularia desideria, elusa, quam in Seminariis concitaverant, spe, turpissime sese converterunt. A cujus sane infamiae periculo, ac suspitione, quo longius abesse vos certo scimus, eo impensius, etiam unumquemque vestrum diligimus, huic ipsum amorem libentissimo officio, ac re ipsa testaturi, quotiescumque vestra studia, pioque conatus juvandi aliqua sese obtulerit occasio.

§. 2. Caeterum quoniam ea est humana-rum virium imbecillitas, ut plane infirmis, ad omnia, nisi divina in primis ope fulciamur, propterea, quo munitiora vobis praesidia comparatis, vehementer cupimus, atque vos etiam in Domino valde hortamur, ut aliquot dies, eos nimirum, qui vobis a Moderatoribus praescribentur, in ea cognitione impendatis, ex qua cognita vobis, ac respective reddantur causae, ob quas in hanc lucem vos Deus produxerit, quantum ad felicitatem creaverit, quid perpetua Moderatorum, sub quorum disciplina degitis, de pietate, ac virtutibus vestris cura, & sollicitudo a vobis exoptat, ut deinceps

Dei auxilium implorandum ab ipsis Alumnis.

XXIV.

Confirmatio Decretorum factorum a Congregatione Rituum super associatione, Archiepiscopi Hispalen., & servitio eisdem praestando a Canonicis, & Capitulo ejusdem Ecclesiae.

Ex Regest. in Secret. Brev.

CLEMENS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Romanum Pontificem spectat differentias quascumque inter Ecclesiarum praesertim insignium Praefules, & Capitula vertentes praecedere, ut iis sublatis, Praefules nimirum Capitulares personas suae dilectionis filios paterna benevolentia, capitulares vero Praefules, Patres scilicet benevolos, tamquam filii pietate, & observantia prosequantur.

Exordium.

§. 1. Dudum siquidem, sicut accepimus, cum inter dilectos filios nostros Rodericum Basilicam duodecim Apostolorum Presbyterum Cardinalem de Castro nuncupat., ac Ecclesiae Hispalen. ex dispensatione Apostolica Praefulem ex una, & Capitulum ejusdem Ecclesiae Hispalen. ex altera partibus nonnullae differentiae super modo, & forma, ac solemnitate inserviendi dicte Ecclesiae, ac standi, eundi, assistendi, & concomitandi eundem Rodericum Cardinalem, pro tempore existentem Archiepiscopum Hispalen., ac alii forsitan rebus subortae fuissent, sicut rec. Sixtus Papa V. Praedecessor noster, hujusmodi differentias Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium super sacris Ritibus, & Ceremoniis deputatorum, per eos diligenter audiendas, cognoscendas, declarandas, ac mature terminandas commisit; Ipsique Cardinales, auditis pluries utriusque partis Procuratoribus, & Advocatis, visisque diligenter eorum juribus, ac praetensionibus, ac consideratis, & mature discussis omnibus considerandis, & discutiendis, & post longas, & maturas disputationes superinde in pluribus Congregationibus, adhibitis etiam peritissimis Viris, per duorum fere annorum spatium factas, ad singula Dubia, tunc, prout infra, responderunt, & decreverunt.

Subortas lites inter Archiepiscopum, & Capitulum, super servitio Ecclesiae, & forma Archiepiscopum comitandi.

Sixtus PP. V. Congregationi Rituum commisit.

Que sua edita super iis Decreta.

§. 2. Deinde cum Responsionibus, & Decretis hujusmodi Capitulum praedictum minime acquiesceret, iterum sub eodem Sixto V. iidem Cardinales ad ipsius Capituli instantiam propositas difficultates, prout infra dicetur declararunt.

Capitulo tamen non quiete, Eadem Congregatio nonnullas addidit declarationes.

§. 3. Decreta vero, responsiones, & declarationes hujusmodi praedicto Roderico Cardinali per literas significarunt, ut juxta illarum seriem ipse procederet, & a Capitulo observari curaret.

Quas unicum Decretis ad Archiepiscopum pro evagatione trās misit.

§. 4. Sed cum Capitulum obedire recusasset, contra illos Monitoriales literae a dilecto filio causarum Curiae Camerae Apostolicae generali Auditore, pro Decretorum, & declarationum Congregationis hujusmodi observatione, transmissae fuerunt, quibus tamen non obstantibus idem Capitulum, sub

Super iis tamen, ac praesertim super Decretorum associationis Archiepiscopi iterum audiri petiit Capitulum.

Et quomodo.

§. 3. Propterea hebdomada ea, quam Praefecti eorumdem Seminariorum, vel Collegiorum, & Scholarum semel acceptis hisce nostris literis, aut saltem, si quod per eos dies impedimenti acciderit, proxima hebdomada tribus diebus, quarta scilicet, & sexta feria, ac Sabbato jejunetis, & facta sacramentali confessione, die Dominico dictum Sabbati diem proxime subsequente, vel alio dicte sequentis hebdomadae die, arbitrio Confessarii, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum, devote percipiat. Interea vero pro Sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, haereseum extirpatione, Catholicorum Principum concordia, pace, tranquillitate, salute, Deum oretis, ejusdem quoque gratiae praesidium nobis imploretis, postuletisque ab ejus bonitate, pace, dignetur suo Sanctissimo Spiritu, in tot, tamque grandibus curis infirmitatem nostram adjuvare, operariosque quamplurimos, & tanto ministerio dignos in vineam suam mittere. Qui autem vel propter corporis infirmitatem, vel propter aliud quodvis impedimentum, superius expressa facere, tunc temporis nequiverint, Confessarii arbitrio, ea ipsa in aliud, proximum tamen tempus differre valeant.

Indulgentiarum largitio proponitur.

§. 4. Quae omnia ut eo libentius praestare studeatis, quo uberius spiritualibus muneribus, & gratis animas vestras refectas esse cognoveritis, de Omnipotentis Dei misericordia, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, Vobis omnibus, & singulis praedictis, qui praemissa adimpleveritis, plenissimam peccatorum vestrorum indulgentiam, veniam, & remissionem tenore praesentium damus, concedimus, & largimur. Qua Indulgentia frui volumus Catholica Seminaria omnia, sive ab Episcopis, sive a Principibus saecularibus instituta, egentium etiam studiorum domos, sive hujus sanctae Sedis, sive aliorum Catholicorum benignitate, atque elemosynis sustententur, horumque item Seminariorum, domorumque Praefectos, ac Ministros omnes, eos etiam, quorum haecenus opibus, atque elemosynis sustentari consueverunt, iis scilicet, quas praescripsimus, rebus peractis, ea hebdomada, aut proxima, ut dictum est, qua hujus nostrae concessionis literae ad eos pervenerint.

Fides exemplorum hujus Bullae.

§. 5. Quia vero difficile esset, has ipsas nostras literas, ad eos omnes, ad quos pertinent, deferri, volumus, ut earum exemplis etiam impressis Notarii publici manu subscriptis, & alicujus in Ecclesiastica persona dignitate constituta sigillo obfirmatis, eadem omnino fides adhibeatur, quae his ipsis literis, si ad eos perlatae essent, tribueretur.

D. P. An. I. 23. Junii.

Datum Romae in Monte Quirinali, sub Annulo Piscatoris, die 23. Junii, millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, Pont. nostri Anno primo.

1592.

sub pia mem: Innocentio Papa IX., etiam Prædecessore nostro, denuo reclamavit, & iterum super hujusmodi Decretis, & declarationibus, & signanter super Decreto associationis Roderici Cardinalis à Domo Archiepiscopali ad ipsam Ecclesiam Hispanen., & ipsarum præsentia distantia audiri petiit.

§. 5. Horum itaque petitioni Cardinales dictæ Congregationis satisfacere cupientes, allegatis pro ipsorum parte rursus auditis, & examinatis, demum in priorem Sententiam devenerunt, & concordarunt, atq; emanata, ut præfertur Decreta, & declarationes, iusta, & observanda, nihilque in eis immutandum esse censuerunt, unum tantum addentes circa associationem Archiepiscopi, ad concionem tantum audiendum ad Ecclesiam accedentis, quod & inferius inferetur.

§. 6. Nos autem attendentes, quod nisi præmissis debitis auctoritate Apostolica, modus apponatur, perpetuæ dissensionis materiam inter Archiepiscopum, & Capitulum hujusmodi suggerere facile possent in non modicum divini cultus detrimentum, & fidelium scandalum, cupientesque, ut Archiepiscopus ipse, & Capitulum mutua charitatis, & dilectionis vicissitudine devincti, divinatorum curam alacrius suscipiant, & divinis laudibus promptius vacare contendant, nullaque deinceps inter eos contentionis suboriatur occasio, differentias hujusmodi, & superinde ortas, seu oriundas, ac motas, seu movendas lites, & causas, quarum statum, & merita, præsentibus pro expressis haberi volumus, ad nos harum ferie advocantes, illasque penitus cassantes, & extinguentes, perpetuumque partibus prædictis silentium imponentes, illisque super his omnibus, & singulis os claudentes, motu proprio, ex certa nostra scientia, ac deliberatione matura, deque Apostolica potestatis plenitudine, juxta tamen Sententiam prædictæ Congregationis circa dubia proposita, & discussa, ac per ipsam Congregationem determinata, & declarata, quæ hic pro sigillatim, & ad verbum expressis haberi volumus, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo statuimus, decernimus, & declaramus; quod quicumque Archiepiscopus Hispanen. nunc, & pro tempore existens, solemniter celebrabit, vel alia Pontificalia munera exercebit, possit juxta Decretum Sacri Concilii Tridentini sess. 24. cap. 12. Dignitates, Canonicos, & universum Capitulum Ecclesiæ suæ Hispanen. compellere, ut sibi assistant, & inserviant: modus autem assistendi, & inserviendi is esse debeat, quem regulæ Pontificalis Romani præscribunt.

§. 7. Quodcumque vero idem Archiepiscopus ad alias ejusdem Civitatis, & Suburbiorum Ecclesias Pontificale aliquod munus ministraturus accedet, liceat illi eisdem Dignitates, Canonicos, & Capitulum compellere, ut sibi inserviant, & assistant, tunc tamen curabit, ut par est, ne Metropolitana Ecclesia Ministris omnibus destituatur, debitoque cultu, & officio defraudetur.

§. 8. Accedens vero ad Ecclesias, in quibus alia ad sint Dignitates, & Canonici, provideat pro sua prudentia, ut omnes confusiones, & perturbationum occasiones removeantur, & sciat Dignitates, & Canonicos Metropolitanæ debere omnino præcedere Dignitates, & Canonicos Ecclesiæ Collegiatae.

§. 9. Quod iidem Dignitates, Canonici, & Capitulum, quando Archiepiscopus iturus est ad Ecclesiam, debeant ad cubiculum, ubi ipse Archiepiscopus induitur Cappa, accedere, ut inde illud ad Ecclesiam euntem, debito cum honore comitentur; redeuntem vero saltem usque ad Ostium Domus ipsius Archiepiscopi associare teneantur: Sed si Archiepiscopus privatim ad Ecclesiam accesserit, nonnulli ex Dignitatibus, & Canonicis illi ad Ostium Ecclesiæ obviam ire, & illuc usque redeuntem comitari debeant.

§. 10. Nullus omnino, siue dignitatem obtinens, siue Canonicus, aliave persona propria auctoritate, vel vigore cujusvis consuetudinis, Archiepiscopo cum Pontificali Cappa, vel sacris vestibus incedente ad ejus latus, nisi ipse ex sua humanitate aliquem vocaverit, se adjungere, vel incedere audeat: magis enim decet, Archiepiscopum solum incedere, quam aliquos ex dignitatibus, vel Canonicis, qui ejus membra sunt, ad latus suum habere.

§. 11. Ipsi autem Archiepiscopo Ecclesiam ingredienti, primam dignitatem obtinens aspersorium offerre, eoque legitimo impedito, alius præstantiorem dignitatem obtinens, vel alia persona ex Capitulo, quæ dignior aderit, munus hoc subire debeat; Legitimi autem impedimenti causa non censetur, quod aliquis in Choro sit occupatus, nisi jam sacris vestibus ad Missam majorem celebrandam sit indutus, sed in Collegiata Ecclesia Aspersorium porrigat Præpositus, siue quocumque nomine vocetur is, qui principalem ibidem Dignitatem obtinet, vel digniorem sustinet personam, ut tam Ecclesiæ, quam personæ porrigenti ea ratione honor tribuatur.

§. 12. Archiepiscopo solemniter celebrante, siue alias Pontificales functiones exercente, qui primam dignitatem in ordine presbyterali obtinet, Pluviali indutus Assistentis munere fungatur, eidemque Archiepiscopo de libro serviat, naviculam in throno existenti porrigat, eundemque ibi thurificet: eo autem legitime impedito, dignior de Capitulo in ordine, etiam presbyterali præsens, & legitime non impeditus in illius locum succedat, sed munus assistendi ad Archiepiscopi latera, simbras elevandi, imponendi, & deponendi Mitram, aliave in Pontificali descripta agendi, ad Archidiaconum, & antiquiorem Diaconum Canonicum pertineat, qui ambo Dalmaticis induti existant, & si Canonicus Diaconus nullus aderit, ultimus Presbyter Canonicus, in Diaconali tamen habitu, succedat, si vero a Ministris Archiepiscopi, & Archidiaconus a dextris, licet ipse Archidiaconus in Diaconatus

§. 13. Insuper, ut omnes super præmissis difficultates, & dubitationes penitus removeamus, motu, & scientia, ac potestatis plenitudine similibus, atque auctoritate, & tenore præmissis ex eorumdem Cardinalium Sacrorum Rituum Sententia declaramus, quod Archiepiscopo ad Ecclesiam cum Cappa Pontificali accessurus, ut solemniter celebret, vel sit assistat divinis Officiis, concionibus, aut processioni, vel ut aliud quicquam ex Pontificalibus exerceat, curare debeat, ut Capitulo congruo tempore intimetur hora ejus accessus ad Ecclesiam, ad hoc ut idem Capitulum commode se ad ejus occursum accingere possit, Archiepiscopus vero convenientem, & opportunam horam eligeat, verbi gratia, si Missam solemnem in aliquo die festo sit celebraturus, tunc post primam in choro finitam, antequam tertia inchoetur, ad Ecclesiam accedere poterit, quo casu Dignitates, Canonici, ceterique capitulares statim post primam completam, facto modico intervallo, prodire obviam debent Archiepiscopo ad ejus cubiculum, cumque ad Ecclesiam venientem deducere: Cum Archiepiscopus ad Ecclesiam venerit, tertia suo tempore inchoanda erit juxta præscriptum Pontificalis Romani: idque omnino fieri volumus, non obstante quacumque contraria, etiam immemorabili consuetudine prædicti Capituli. Cum enim Pastor teneatur ad suam Ecclesiam accedere, ut ex ejus præsentia divinus cultus augmentum, Ecclesiæ ipsa splendorem, & decorem non modicum recipiat, non est ei præbenda occasio, vel non accedendi, ex quo debita cum decentia id facere nequeat, vel indecenter accedendi. Quando autem Archiepiscopus finita Missa, vel aliqua hora canonica est ab Ecclesia discessurus, tantisper cessandum est à reliquis horis decantandis, quousque capitulares abeuntem Archiepiscopum reducere valeant, ut in omnibus congrua obedientia Prælati, & debitum Deo obsequium reddatur, cui sacrificium sine obedientia non placet.

§. 14. Sed quando Archiepiscopus solam concionem auditurus ad Ecclesiam accedet, etiam si Cappa Pontificali indutus eam concionem auditurus sit, non omnes capitulares, sed aliqui dumtaxat, videlicet saltem duo ex Dignitatibus, & sex ad minus ex Canonicis Archiepiscopum venientem ad Ostium Ecclesiæ excipiant, redeuntemque illuc usque comitentur.

§. 15. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

1592.

In Ecclesiis ubi sint alie Dignitates, & Canonici Cathedralis Præcedere debent

Forma associandi Archiepiscopi

Nemo ad latus Archiepiscopi nisi vocatus potest incedere.

Qui debeat ei Aspersorium offerre.

Modus ei assistendi dum Pontificalia exercet.

1592.

1592.

natus ordine tantum, sit constitutus, stabunt, Epistolam vero, & Evangelium duo Canonici ex ordine Diaconorum, & Subdiaconorum, modo sint in dicta Ecclesia hujusmodi ordines distincti, inter Canonicos, sin minus duo ex ordine presbyterali cantare debeant, illudque munus singuli per turnum cujuscumque ordinis sint, peragere teneantur. Diaconus autem Evangelii Archiepiscopo ad Altare existenti Naviculam ministret, & cum ibi thurificet.

Horam accessus sui ad Ecclesiam eligat Archiepiscopus, & congruo tempore significet Capitulo.

§. 16. Ad evitandas autem perturbaciones, & confusiones in iis diebus, in quibus Archiepiscopus divinis Officiis est interfuturus, Campana aliquanto citius solito pulsetur, ut tempore, & rebus agendis simul consideratis, cuncta rectius fiant, & horis congruis explentur.

§. 17. Archiepiscopo ad Chorum accedente cum Cappa Pontificali, capitulares cum associantes eundem habitum gestare debeant, que in Choro deferre solent. Omnes Dignitates, omnesque capitulares, qui ad Chorum vadunt, teneantur omnino associare Archiepiscopum, qui autem sint legitimo impedimento detenti, dispositioni Juris communis relinquuntur. Tunc vero dicitur Archiepiscopum privatim ad Ecclesiam accedere, cum sine Cappa Pontificali accedit. Declaramus item, quod Archiepiscopo celebranti librum manibus sustinere debeat aliquis Cappellanus, vel Portionarius ad id deputatus. Primam vero Dignitatem obtinens, vel alius, qui ipso impedito in ejus locum Assistentis Officio Pluviali indutus fungetur, debeat ad dexteram Archiepiscopi celebrantis parumper caput supponere ad librum, quem Cappellanus, aut Portionarius manibus sustinebit, dum ipse Archiepiscopus in sede eminenti intonat Hymnum, & Gloria in excelsis, cantat Orationem, Credo, & Dominus Vobiscum ad Offertorium, sed quando Archiepiscopus legit Epistolam, Graduale, & Evangelium, ipse Assistens, nil aliud agens, stabit in loco suo erectus, digito autem indicabit legenda in libro, quando Archiepiscopus est ad Altare: neque dedignari debeat prima Dignitas, quod iis muneribus fungatur, quandoquidem maxime honorifica sunt, & eadem omnino facit Prior Episcoporum, Cardinalium, dum assistit Summo Pontifici celebranti. Primæ autem hujusmodi Dignitatis, vel alterius assistentis propria Sedes sit scabellum ligneum etiam depictum, vel aliqua pulchra forma factum, dummodo sit nudum, nullo scilicet panno, vel alia re coopertum in plano solii ad partem dexteram Archiepiscopi præparatum, atque eo loco, & ordine situm, ut ipsa prima Dignitas assistens ad Altare, & ad faciem Archiepiscopi respicere possit, qui locus dignior reputatur locis Diaconorum ministrantium.

§. 18. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis lætæ sententiæ, poena eo ipso incurrenda prædictis Decano, Canonicis, & Capitulo Ecclesiæ Hispanen. aliisque, ad quos præmissa quomodolibet pertinent, ut quavis appellatione, & reclamazione prorsus cessante, & omnino sublata, præmissa decreta, & decla-

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

De pulsanda Campana.

Reliqua circa servitium ei præstanti declamantur.

§. 19. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 20. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 21. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 22. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 23. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 24. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 25. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 26. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 27. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 28. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 29. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

§. 30. Si quandoque etiam contingat Archiepiscopum, vel processione, vel aliqua Hora Canonica, nondum finita abire compelli

clarationes perpetuo inviolabiliter obser- vent, illaque inter cetera ejusdem Ecclesie statuta describent, & faciant, nec ullo unquam tempore, quavis occasione, vel causa, seu pretextu contra illa venire, dicere, facere, aut aliquid attentare, seu quoquo modo reclamare, audeant, seu presu- mant, irritum nihilominus, & inane decer- nentes, quidquid fecus super his, per eisdem, aut quoscumque alios, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 19. Praesentes quoque literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obre- ptionis vitio, etiam ex eo quod praedicti Decanus, Canonici, & Capitulum, aut alii quicumque interesse habentes, seu prae- tendentes vocati, seu auditi non fuerint, aut intentionis nostrae, seu quocumque alio de- fectu notari, impugnari, aut quomodolibet infringi, rescindi, retractari, in Jus, vel con- troversiam revocari, aut adversus illas quod cumque gratia, vel iustitia remedium im- petrari non posse, sicque per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam cau- sarum Palatii Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sub- lata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & au- ctoritate, judicari, definiiri, & interpretari debere, ac irritum, & inane, quodquid fecus super his a quoquam, quavis auctoritate pariter scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 20. Quocirca praedicto Roderico Cardinali, & pro tempore existenti Archie- piscopo Hispalen., per easdem praesentes committimus, & mandamus, quatenus praes- entes literas, & omnia in illis contenta solemniter publicari, ac inter dictae Ecclesie Hispalen. Statuta describi, & annotari cu- ret, faciens auctoritate Apostolica praedicta per dictos Decanum, Canonicos, & Capi- tulum, ac omnes alios, ad quos quomodoli- bet spectat, ad unguem inviolabiliter per- petuo observari, non permittens, quempiam contra illa, ausu temerario, aliquid atten- tare: Contradictores quoslibet, & rebelles, ac praemissis non parentes per praemissas, & alias censuras ecclesiasticas excommunica- tionis, suspensionis, & interdicti, nec non pecuniarias, ac privationis suorum Benefi- ciorum, & officiorum Ecclesiasticorum, quorumcumque, inhabilitatisque ad illa, & alia impostum obtinere, aliaque oppor- tuna Juris, & facti remedia appellatione post- posita compescere, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii, secularis.

§. 21. Non obstantibus si opus sit nostra de jure quaesito non tollendo, aliisque Apo- stolicis Constitutionibus, & ordinationibus, ac dictae Ecclesie Hispalen., etiam juramen- to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consue- tudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque teno- ribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, vel in specie, & aliis in contrarium quomodolibet concessis, ap- probatis, & innovatis: Quibus omnibus,

Clausula pro perpetua hu- jusce Consti- tutionis fir- mitate.

Archiepiscopus huiusmo- di Decretorum exequutor co- stituitur.

Obstantium derogatio.

etiam si de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua mentio, seu quavis alia expressio habenda foret, illorum tenores, ac si ad verbum in- fererentur, praesentibus pro sufficienter ex- pressis habentes, illis alias in suo robore per- manfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Aut si Decano, & Capitulo praedictis, vel quibusvis aliis communiter, vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod inter- dici, suspendi, vel excommunicari non pos- sint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad ver- bum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romae in Monte Quirinali sub Annulo Piscatoris die 13. Julii 1592. Pont. nostri Anno primo.

Dat. die 13. Julii 1592. An. I.

X X V.

Secularizatio, & Extinctio Canonico- rum Regularium, Ordinis S. Augustini in Principatu Cathalonie, & Comitatus Rossilionis, & Caritaniae.

Ex Regest. in Secret. Breve.

CLEMENS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Vinea electae Domini Exercituum, Ec- clesiae Sanctae Custos, & cultor Roma- nus Pontifex, inter ceteras Apostolicae suae servitutis sollicitudines, Sacrorum Ordinum Religiones, Spiritus Sancti afflatu a Sanctis Patribus institutas, praecipua cura complectitur, & veluti Vites, ex quibus sanctitatis liquor suavissimus exprimitur, & quasi arbores pulcherrimas, & fructuosas in hoc Paradiso deliciarum Dei manu con- sutas, omni studio, & diligentia excolere non cessat, & quidem illius exemplo, qui vitis vera est, & Agricola, modo ferit, & plantat, modo extirpat, & evellit, & nunc palmites fructum ferentes putatione pur- gat, ut fructus plus afferant, nunc steriles, & infructuosas tollit, atque amputat, & denique spiritualis culturae varietati, & ipso- rum Ordinum utilitati, & illorum, qui Religionem aliquam professi sunt, Anima- rum saluti consulit, quemadmodum in Do- mino salubrius conspicit expedire.

Exordium.

§. 1. Sane non sine gravi animi nostri mole- stia accepimus, quod, cum annis proxi- mis rumor percrebuisse Canonico- rum Regularium, Ordinis S. Augustini, disciplinam in Principatu Cathalonie, & Comitatu Ros- silionis, & Caritaniae vehementer esse col- lapsam, ipsosque Canonicos, latam liber- rioris vitae viam ingressos, a regularis ob- servantiae semitis longius admodum recess- isse, malumque hoc in dies ingravesceret, & piis hominibus offensionis, ac publici scandali materiam praerberet, ea de causa factum fuit, ut Venerabilis Frater noster

Canonicos La- teranenensibus a regulari disci- plina delapsis Summi Pon- tificis de iis reformandis cogitarunt.

Cesar Episcopus Cremonen. tunc Nova- rian., & in Hispaniarum Regnis Apostoli- cae Sedis Nuntius, eosdem Canonicos in supradictis Principatu, & Comitibus exis- tentes, Apostolica auctoritate curaverit visitandos; delectis ad eam rem viris insigni doctrina, & pietate, ac eorum, quae ad Religiosos pertinent, multo usu praedi- tis, qui quidem Visitatores, cum munus illud visitationis magna cum diligentia, & charitate, obissent, quemadmodum ab eodem Cesare Episcopo relatum exitit, re ipsa deprehenderunt, Canonicos ipsos gra- vissimis morbis laborare, ac vitam licen- tiosius agere, multaque passim contra Regulae observantiam admittere, ac denique cano- nicalis disciplinae, nedum normam, sed ne quidem ullum illius vestigium usquam retinere, quae, cum ad fel. rec. Sixtum V., Gregorium XIV., & Innocentium IX. Ro- manos Pontifices Praedecessores nostros alata essent, caeperunt ipsi Praedecessores, pro eorum pastoralis officio de adhibendo re- medio cogitare. Movebantur etiam non me- diocriter afflidus precibus Charissimi in- Christo filii nostri Philippi Hispaniarum Re- gis Catholici, qui, pro sua excellenti pie- tate, nil magis cupit, quam, ut in suis am- plissimis Regnis, una cum Fidei Catholicae integritate, vita quoque sanctimonia, praefertim in hominibus Religiosis eluceat, ac propterea, magno studio, ipsidem Praede- cessoribus nostris sapius supplicavit, ut ad affectum jam diu, & graviter perturbatum eorumdem Canonico- rum regularem statu- m oculos providentiae suae converterent, & diuturnis morbis medicas tandem manus admoverent.

Nullam ta- men reforma- tionis super se spem cum advenierit adum est de his supprime- dis.

§. 2. Quare tam iustis Religiosissimi Re- gis supplicationibus permoti iidem Praede- ccessores mandarunt nonnullis S. R. E. Ca- dinalibus, de quorum numero etiam Nos eramus, ut visitationis acta ex Hispania transmissa examinarent quam diligentissi- me, totiusque negotii naturam, conditio- nes, rationesque omnes prudenter perpen- derent, atque ad eos diligenter de omnibus deinde referrent, ut ipsi, Dei Gloria, & animarum salute sibi ante oculos praeposita, quae magis probanda viderentur, accura- tius deliberarent, qui iusta hujusmodi sedu- lo exequentes, cum postea ad praefatos Gre- gorium XIV., & Innocentium IX. Praede- ccessores distincte, atque accurate de omni- bus retulissent, multaque vicissim confi- deratione cuncta excussa essent, tandem in- ventum est, quod ipsum magno etiam cum dolore recensimus, eo loco rem esse, ut in illis, quas supra nominavimus, Provin- ciis, quod pertinet ad Canonicos Regula- res, qui inibi sunt, jam nulla prorsus su- per sit spes fructuose reformationis, cum ejus neque efficienda, neque exequenda iam via ulla, etiam cuivis oculatissimo, ac diligentissimo negotium hoc perscrutanti, appareat; Quamobrem unicum remedium relictum esse, ut scilicet Religionis, atque Ordinis Canonico- rum Regularium S. Au- gustini particulariter, in supradictis tan-

Bull. Rom. Tom. V. Par. I.

tum Principatu, & Comitibus supprime- retur, atque extingueretur, quod idem a diversis Romanis Pontificibus Praedecessori- bus nostris non semel, sed saepius, neque in aliqua tantum parte, sed in integris Or- dinibus supprimendis, & abolendis, etiam in Concilio Generalibus, simili necessita- te, & rerum conditione ita postulante, factum est.

§. 3. Cum vero iidem Gregorius, & In- nocentius Praedecessores, eorum superve- niente obitu, ad suppressionem, & extin- ctionem hujusmodi devenire minime po- tuerint, Nos ad summi Apostolatus fati- gium, ita divina favente clementia, as- sumpti, eisdem rationibus adducti, oppor- tunum, ac omnino necessarium duximus, quae illi salubriter decreverunt, quanto citius perficere. Supradictorum igitur Praede- cessorum nostrorum vestigiis inherentes, motu proprio, & ex certa scientia nostra, maturaque super his cum Venerabilibus Fratribus nostris ejusdem S. R. E. Cardinali- bus habita deliberatione, & de attributa Nobis Apostolicae potestatis plenitudine, omnes, & singulos Sanctae Mariae de Celso- na, S. Petri Aggeren., & S. Vincentii de Cardona Urgellen., nec non ejusdem Bea- tae Mariae de Stagno, & S. Joannis de Ab- batissis Vicen., ac ipsius S. Mariae de la Real nuncupat. Elnen., ejusdemque S. Mariae Villa Beltrandi Gerunden. Monasteriorum, nec non B. Mariae Oppidi Civitatis nuncu- pati Minorillae, sive Manresa, ac S. Annae, & S. Mariae de Tarraffa Barchinonen. Praepositarum, sive Prioratum, & ejusdem B. Mariae de Bisulduno, ac de Ullano, & de Ledono dictae Gerunden. respective Dioe- cesum, aliorumque universorum Monaste- riorum, Prioratum, Praepositarum, Dotorum, Grangiarum, Membrorum, & Locorum, nec non Dignitatum, & Offi- ciorum Regularium praefati Ordinis S. Au- gustini in Principatu, & Comitibus hu- jusmodi consentientium, Abbates, Priores, Praepositos, Canonicos, Portionarios, caeterosque quocumque nomine nuncupatos, illa, & alia officia etiam claustralia, digni- tates, administrationes canonicales, por- tionis, nec non domos, loca, grangias, membra, beneficia, ac jura, res, & bona quocumque nomine nuncupata ejusdem Ordinis in dictis Principatu, & Comitati- bus, in titulum, vel administrationem, aut alias quomodolibet, perpetuo, vel ad tempus ad praesens obtinentes, & seu deti- nentes, ac in illis praesidentes, praefatum Ordinem professos, omnibus, & pariter singulis hujusmodi Monasteriis, Prioratibus etiam Conventualibus, praepositis, praepositaribus, dignitatibus, officiis, admini- strationibus etiam curatis, & electivis, ac alias quomodolibet qualificatis, nec non domibus, grangiis, membris, locis, be- neficiis, juribus, jurisdictionibus, rebus, & bonis immobilibus, mobilibus, & se- moventibus, sacraque, & communi supel- lectili, ac illorum omnium usu, usufructu, commodo, administratione, possessione

Quibus mor- te preventis Clemens eos Monasteriis privat in lo- cis in rubrica indicans.

A a a 2

spi-